

DRAUGAS

PERIODICALS
February 22,

Vol. LXXXVIII

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

ANTRADIENIS - TUESDAY, VASARIO - FEBRUARY 22, 2000

*****MIXED ADC 606
S174 P11 GRATIS
THE LIBRARY OF CONGRESS
EUROPEAN READING ROOM
Serials Division
Washington DC 20540-4830

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 02/21/00

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET

Nr.37

Kaina 50 c.

Konservatorių vadovas buvusį premjerą ragina neskaldyti partijos

Vilnius, vasario 21 d. (BNS) — Seimo pirmininkas, Konservatorių vadovas Vytautas Landsbergis paprašė buvusį premjerą Gediminą Vagnorių būti atsakingu politikui ir neskaldyti valdančiosios partijos.

Spaudos konferencijoje pirmadienį Seimo pirmininkas V. Landsbergis komentavo žiniasklaidos pranešimus, neva praėjusią savaitę narystę konservatorių partijoje sustabdęs G. Vagnorius ketina steigti savo partiją.

„Aš nematau jokių perspektyvų tokiam žingsniui“, sakė V. Landsbergis. Pasak jo, „jeigu kas nors turi vilčių skaldyti Tėvynės sąjungą (konservatorių), tai tokie veiksmai būtų labai žalingi pačiai valstybei“.

„Atsakingi žmonės turėtų to nedaryti, dar ir kaip brangios būtų jų pozicijos kokios nors partijėlės viršūnėje“, sakė V. Landsbergis.

„Nereikia skaldyti Tėvynės sąjungos. Būtų labai pasiviręs laivas į kairę pusę“, sakė konservatorių vadovas.

V. Landsbergis vylėsi, kad „gal ir G. Vagnorius supranta

tai bent iš dalies“. Pasak jo, G. Vagnorius turi jausti „didesnę atsakomybę negu už savo paties karjerą“.

Šeštadienį dienraštis „Lietuvos rytas“, remdamasis vienu „apie partijos dalybas galvojančiu konservatoriumi“, pranešė, kad naują partiją manoma kurti po kovo 19 dieną vyksiančių rinkimų, siekiant išvengti kaltinimų, jog per rinkimus norima pakenkti konservatoriams.

Praėjusią savaitę G. Vagnorius teigė žengęs politinį žingsnį, pasitraukdamas nuo partijos vadovybės. Buvusio premjero teigimu, tai sudarys geresnes galimybes teikti siūlymus ir daryti didesnę poveikį, keičiant netinkamą politiką.

Pastarąjį pusmetį G. Vagnorius ir jo bendraminčių saujelė Seime nuolat kritikavo buvusios Rolando Pakso vyriausybės „iškreiptą liberalų požiūrį“ į ekonominę ir finansų politiką bei kritikavo Andriaus Kubiliaus kabinetą nutolus nuo 1996 metais konservatorių rinkėjams duotų pažadų.

Skaidrėja Tėvynės sąjungos vidaus padėtis

Vilnius, vasario 21 d. (Elta) — Tėvynės sąjungos (Lietuvos konservatorių) prezidiumas džiaugiasi skaidrėja partijos vidaus padėtimi buvusiam Valdybos pirmininkui Gediminui Vagnoriui pareiškus apie narystės Tėvynės sąjungoje sustabdymą.

Visuomenė nuo šiol matys mažiau dviprasmybių, o „stebėjimas iš šalies, vengiant puldinėti savo partijos remiamą vyriausybę, būtų padoresnė ir nuoseklesnė atitraukiančių laikysena“, teigiama pirmadienio vakarą išplatintame Tėvynės sąjungos prezidiumo pareiškime.

TS(LK) pirmininko Vytauto Landsbergio pasirašytame pareiškime pabrėžiama, kad nors nuo 1999 m. vienas po kito du Valdybos pirmininkai at-

simetė nuo Tėvynės sąjungos suvažiavimuose prisiimtoms atsakomybės ir tuo pasunkino valstybės būvį, dabar TS(LK) yra vieningesnė ir atviresnė negu anksčiau, sutelkta ir darbinga.

Tėvynės sąjunga yra „pasiryzusi likti svarbiausiąja dešiniojo centro jėga, nuosirdžiai įsitikinusi ūkinį reformų ir pasirinktos valstybės krypties būtinybę“, rašoma pareiškime.

Tėvynės sąjungos prezidiumas yra įsitikinęs, kad „valstybinės atsakomybės pojūtis neleis nei skaldymosi, nei erozijos, kuri atkurtos Nepriklausomybės dešimtmečio sukakties silpnintų svarbiausią ataramą. Į naujosios Lietuvos viliųjų einame su visa prisiimta atsakomybe ir pakilia dvasia“, teigia TS(LK) prezidiumas.

Seime nebeliko valdančiosios daugumos

Vilnius, vasario 21 d. (BNS) — Opozicinės LDDP vadovas Česlovas Juršėnas spaudos konferencijoje pirmadienį teigė, kad konservatoriai ir konservatyvieji Krikščionys demokratai sudaro mažiau negu pusę Seimo narių, ir tai ypač atskleidė praėjusią savaitę pasibaigusią neeilinę Seimo sesiją.

Dabar Konservatorių frakcijai priklauso 61 Seimo narys, o Krikščionių demokratų — 12. Seimo pirmininkas frakci-

jai priklauso negali. Iš viso Seime yra 137 nariai.

Pasak Č. Juršėno, jėgų pasiskirstymas išryškėjo svarstant Operatyvinės veiklos įstatymo pataisas, nes jų „ko gero, išsigančios ir kai kas iš konservatorių 'disidentų' manymai, kad jis gali būti priimtinas ne tik konservatorių oponentams, bet ir kai kuriems partijoms vidaus priešinams“.

Č. Juršėno teigimu, dalis Konservatorių frakcijos narių atsakė balsuoti už tokį įstatymo projektą, ir Seimo vadovybei paaiškėjus, kad įstatymas nebus priimtas, buvo nutarta nerizikuoti.

Ketvirtadienį Seimo posėdyje konservatorių frakcijos sumanymu buvo nuspręsta padaryti Operatyvinės veiklos įstatymo pataisų svarstymo pertrauką, kol bus išsiaiškinti šio projekto niuansai, susiję su Konstitucija. Šiomis pataisomis būtų leista sekti Seimo

Vasario 16-osios — Lietuvos nepriklausomybės — dienos proga Lietuvos konsulate Čikagoje buvo surengtas paminėjimas, kuriame dalyvavo kitų valstybių konsulatų atstovai, Čikagos bei Illinois valstijos pareigūnai.

Nuotr.: (Iš kairės) Lietuvos Generalinis konsulas Čikagoje Giedrius Apuokas, jo žmona Edita Apuokienė, Latvijos Garbės konsulas Čikagoje Norbert Klaučens ir Lietuvos Garbės konsulas Čikagoje Vaclovas Kleiza.

Ramono Astrausko nuotr.

Religinė mintis grindė tautos kelią į nepriklausomybę

Vilnius, vasario 21 d. (Elta) — Dauguma tautiečių, stojučių į kovą su okupantais, buvo Bažnyčios nariai, tikintieji, išugdę krikščionišką dvasią, teigė Kauno arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius. Vasario 21 dieną jis kalbėjo per Lietuvos radiją, pakviestas į laidą, skirtą artėjančiai Kovo 11-ajai — Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dešimtmečio šventei.

Kauno arkivyskupas patarė visiems paskaityti mokytojų, partizanų vado Adolfo Ramanausko-Vanago knygą „Daugel krito sunų“, kuri puikiai atskleidžia, ką išgyveno ir kokią kelią rinkosi tie, kurie mylėjo Dievą ir Lietuvą. Išėjo kovoti partizanai jautė visokeriopą katalikų ūkininkų ir dvasininkų paramą. Bažnyčia buvo solidari su persekiojamais, už laisvę kovojančiais tautiečiais.

Arkiv. S. Tamkevičius pabrėžė, kad buvo šimtai kunigų, vienuolių, tūkstančiai tylių darbininkų — Seimų tėvų ir motinų, kurie pagal savo galimybes palaikė, ugdė ir perduodavo kitiems religinę mintį. Jeigu ne jie, okupacijos padariniai būtų buvę dar baisesni. Labai didelį darbą nuveikė seserys vienuolės, kiekvieną vasarą tūkstančius vaikų parengdamos religiniam gyvenimui. Ruošiant vaikus pirmajai komunijai ir sutvirtinimui, buvo perduodamos net tik religinės žinios, bet ir ugdoma krikščioniška pasaulėžiūra.

Be plačiai žinomos „Lietuvos katalikų bažnyčios kronikos“, „Aušros“, kitų pagrindinių periodinių leidinių, turėjusių didžiulę reikšmę kovojant prieš dvasinį genocidą, nelegaliai buvo išleista ir šimtai, tūkstančiai egzempliorių maldaknygių, katekizmų, klojusių gyvenimo moralinius pamatus. Padauginę rašomąją mašinėlę ar dauginimo aparatus, sklido ir okupantų draudžiamieji filosofinio turinio veikalai, vertimai iš užsienio kalbų. Jų skaitymas ir platinimas, pa-

ir vyriausybės narius.

Č. Juršėnas įsitikinęs, kad „iš šito nebalavimo galima daryti išvadą, kad konservatoriai netgi kartu su konservatyviaisiais krikdeimais jau nebūti daugumos Seime“.

sak Kauno arkivyskupo, ne tik formavo katalikų inteligentų pasaulėžiūrą, bet ir ugdė drąsų pilietinį sąmoningumą.

Ypač suaktyvėjo pasipriešinimas po „Prahos pavasario“. Tėlsų ir Vilkaviškio vyskupų kunigai kreipėsi į sovietinę valdžią su oficialiu pareiškimu dėl kunigų seminarijų persekiojimo. Be to, 17,000 tikinčiųjų pasirašė po memorandumu, reikalaujančiu daugiau laisvės. Viešais pareiškimais už laisvę kovojo ir Tikinčiųjų teisėms ginti katalikų komiteto, ir Helsinkio grupės Lietuvoje nariai. Buvo labai svarbu,

kad ne vien tiksliai pagrindiniuose leidiniuose kritikuoti okupacinį režimą, bet ir viešai aiškiai pasakyti, ko nori tikintieji.

Išsamiai apžvelgęs Bažnyčios nueitą kelią į Lietuvos nepriklausomybę, Kauno arkivyskupas metropolitas S. Tamkevičius, buvęs „Kronikos“ leidejas, patyręs sovietinės okupacijos baimes, su apgailestavimu pažymėjo, kad okupacijos padariniai pasirodė daug skaudesni negu buvo manyta prieš 10 metų. Didele tautos dalis, sakė jis, buvo pasirinkusi kolaboravimą, prisitaikymą, o kita dalis — sunaikinta, nustumta į gyvenimo pakraščius.

Centro sąjunga žada savivaldai „tikrąją galią“

Vilnius, vasario 21 d. (BNS) — Pirmadienį Centro sąjungos (CS) vadovai pristatė rinkimų programą „Į naujojo amžiaus savivaldą“.

CS pirmininkas Romualdas Ozolas sakė, jog ši programa galėtų kandidatuoti į valstybinę savivaldybių programą. Anot R. Ozolo, programoje įvardyti svarbiausieji savivaldos tikslai, kuriuos galima pasiekti ne per vieną savivaldybių tarybų kadenciją.

„Kai kurios nuostatos yra neišsprendžiamos vien savivaldybių lygmenyje be bendradarbiavimo su vyriausybe“, sakė R. Ozolas. Jo teigimu, tokia „projekto projekcija yra padaryta sąmoningai, prim-

tant savivaldybėms būtinybę išieiti už savo lokalizmo ir įsijungti kaip valstybės savivaldai, o ne kaip kunigaikštystei arba kaimui“.

Centro sąjunga, užsibrezusi sukurti patikimus bendruomenės gyvenimo pamatus, kviečia iškviesti didesnę savivaldą, mažinti nedarbą, didinti žmonių saugumą, padėti verslui, mažinti komunalinius mokesčius, stiprinti švietimą.

Centristai yra iškelę kandidatus 60-tje rinkimų apygardų, rinkimų kampanijai dabar yra numatę skirti daugiau nei 159,000 litų.

1997 m. savivaldybių tarybų rinkimuose centristai buvo iškelę kandidatus 35-se apygardose ir gavę 9.1 proc. balsų. CS turėjo merus Marijampolėje, Varenos, Šakių ir Joniškio rajonuose.

* „Jei šie Seimo nariai nori ant lietuvių tautos žaizdos kuno užpilti druskos, aš tokia galimybė jiems suteikiu. Išlauksiu, tegul purvo daugiau palieja, o vėliau kovosiu teisiniais būdais. Bandyčiau sudaryti precedentą, kad tokie dalykai nesikartotų. Tik — mane palaikys nemaža Lietuvos dalis“, — Lietuvos rytui (02.21) teigė pirmosios vyriausybės vidaus reikalų ministras Marijonas Misiukonis, kuris Nepriklausomybės šventės proga buvo apdovanotas Lietuvos Didžiojo kunigaikščio Gedimino III laipsnio ordinu. Tuo pasipikinto 30 Seimo narių, tvirtindami, jog M. Misiukonis buvo sovietinio okupacinio režimo vykdytojas. (Elta)

Rusams siūlomos sunkios sąlygos išigyti „Mažeikių naftos“ akcijų

Vilnius, vasario 21 d. (BNS) — 10 procentų susivienijimo „Mažeikių nafta“ akcijų paketo, į kurį kandiduoja Rusijos naftos tiekėjai, vertė sieks mažiau nei 182 mln. litų (45.5 mln. JAV dol.), pranešė dienraštis „Lietuvos rytas“.

JAV bendrovė „Williams International“ už 33 proc. „Mažeikių naftos“ akcijų ir valdytojos teises sumokėjo 300 mln. litų (75 mln. dolerių).

Į Lietuvos naftos ūkio akcijas kandiduoja du Rusijos naftos tiekėjai — „LUKOil“ ir „Jukos“.

„Siūlau iš pradžių parduoti 5 proc. ir paskui, jei jie sėkmingai dirbs visus metus, parduoti kitus 5 proc.“, sakė ūkio ministras Valentinas Milaknis.

Pagal sutartį su „Williams“, Rusijos tiekėjams numatyta parduoti iki 10 proc. Mažeikių susivienijimo akcijų.

Anksčiau Rusijos naftos

tiekejai, teigė, kad „Mažeikių nafta“ nori valdyti lygiomis dalimis su „Williams“ ir Lietuvos vyriausybe.

Pasak dienraščio, kiti Mažeikių susivienijimo akcijų pirkėjai turėtų orientuotis į akcijų kainą, kurią ateityje, pirkdamas papildomai 16.5 proc. „Mažeikių naftos“ akcijų, mokės „Williams“.

Vyriausybės ir „Williams“ sutartis numato, kad pinigų išleidimo į rinką būdu didinant „Mažeikių naftos“ kapitalą, „Williams“ turi už 1 proc. akcijų sumokėti ne mažiau kaip 18.18 mln. litų. „Williams“ dalis po pinigų išleidimo į rinką siektų 49.5 proc.

Jei „Williams“ ateityje padidintų savo dalį „Mažeikių naftoje“ iki 66 proc., valstybės dalis sumažėtų iki 22.5 proc. Įstatymas numato, kad pradžioje valstybei turi likti ne mažiau kaip 18 proc.

Nuteistasis parlamentaras ketina grįžti į Seimą

Vilnius, vasario 21 d. (BNS) — Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis teigia, kad nuteistą parlamentarą Audriaus Butkevičiaus sugrįžimas į Seimą būtų „Seimo išniekinimas“.

Spaudos konferencijoje pirmadienį Seimo pirmininkas komentavo spaudos pranešimus apie A. Butkevičiaus ketinimus išėjus iš kalėjimo kandidatuoti į Seimą. „Lietuvos rytas“ pirmadienį pranešė, kad nuteistasis Seimo narys A. Butkevičius paprašė Vilniaus sustiprintojo režimo pataisos darbų kolonijos ad-

ministraciją atidėti teikimą teismui dėl atleidimo nuo likusios bausmės, kol bus sulaukta prezidento vadovaujamos Malonės komisijos sprendimo.

A. Butkevičius vasario pa-

baigoje bus atleistas du trečdalius paskirtos bausmės ir nelaisvėje bus praleidęs 28 mėnesius. Kolonijos administracija galėtų tarpininkauti tiesmum, kad gerai elgėsis A. Butkevičius būtų atleistas nuo likusios bausmės ir paleistas anksčiau laiko. Tačiau tokia teismo sutartis, atleidžianti A. Butkevičių tik lygtinai, neleistų jam dalyvauti rudenį vyksiančiuose Seimo rinkimuose. Atleidimas nelaikomas visos bausmės atlikimu, o visos bausmės neatlikę asmenys pagal Konstituciją negali kandidatuoti rinkimuose.

Malonės komisijos teigiamas sprendimas atvertų nuteistajam parlamentarui, ne tik duris į laisvę, bet ir į Seimo rinkimus.

„Jo sugrįžimas iš kolonijos į Seimą būtų Seimo išniekinimas. Tikiuosi, kad prezidentas to nedarys“, sakė V. Landsbergis. „Šiaip Lietuvoje visko būna“, pridūrė jis.

Anot V. Landsbergio, tai, kad parlamentaras sėdi kalėjime, yra paradoksalus situacija, kurią nulėmė įstatymų ir Konstitucijos netobulumas.

„Kairysis sparnas Seime taip pat padarė šią paradoksalų ir kompromituojančią situaciją Seime. Tai jų atsakomybė“, sakė V. Landsbergis.

A. Butkevičius 1998 m. buvo nuteistas kalėti už pasikėsimą sukelti stambiu mastu. 1999 m. birželį Seimo dešinioji dauguma mėgino atimti A. Butkevičius parlamentarą įgaliojimą, tačiau nesurinko pakankamai Seimo narių balsų.

A. Butkevičius savo kaltę neigė ir tvirtino tapęs V. Landsbergio surengto politinio sąmokslu auka.

KALENDORIUS

Vasario 22 d.: Šv. Petro sostas; Darydas, Elvinas, Gintautė, Maksimijonas, Margarita.

Vasario 23 d.: Butvilė, Gantautas, Polikarpas, Romanna, Roma, Severinas, Siga.

MAIŠATIS PAČIOSE VIRŠŪNĖSE

BRONIUS NAINYS

Buvęs ministras pirmininkas, Liberalų vadovas, taip ir nepaaiškino, kuris — prezidentas ar jis „meluoja“ — skaitome „Lietuvos aidą“ vasario 15-tos pirmame psl. žinutę apie ką tik iš užsienio sugrįžusių Adamkaus — Pakso pokalbį prezidentūroje.

Kalbinimas stiprokas, tačiau vargu, ar pagrįstas? Pakso, sakydamas, kad pasimokyti valstybės valdymo meno i Ameriką jis atvyko prezidentūros siūstas, turbūt nemanė, jog prezidentas apie tai nežino, o prezidentas, teigdamas, kad „mes jo nesuimtėme, kelionės nefinansavome“, gal irgi nežinojo, kad prezidentūra Paksoi kelionės išlaidas apmokėjo. Klausimas tik toks: ar šis nesuipratimas įvyko dėl susižinojimo stokos, ar aukščiausioje valstybės įstaigoje kažkas vyksta už prezidento nugaros? Tačiau kiekvieną atvejų toks reikiškas kam nors sudaro progą net grubokais kaltinimais pasišvaistyti ir prezidentūros įvaizdžiu valstybėje nepadedą.

Prezidentė, už ką žmonės sėdėjo kalėjime? Kodėl kartą apdovanojami ir aukos, ir budeliai? — taip pat pirmame psl. vasario 17-tos laidoje „Lietuvos rytas“ kartoją prezidentūroje, aktų salėje, Nijolės Sadūnaitės viešai tartus žodžius Lietuvos prezidentui, kai šis, gausių garbingų svečių bei žiniasklaidos aktyvaizdoje Lietuvos nepriklausomybės šventės proga dalindamas nusipelnusiems žmonėms, antrojo laipsnio Gedimino ordino rėgėsi kabinti ant Kazimieros Prunskienės kaklo.

Pastebėjau, kaip prezidentas sumišo, nuraudo, — apie tą savo veiksmą Sadūnaitė pasakoją „Lietuvos aidui“. — Kai tie patys ordina kabinami ir ant aukos, ir ant budelio krūtinės — tyčiojamasi iš Lietuvos. Esu apstulbinta, kad prezidentas galėjo taip pasielgti... Kai ordino atsiimti pakvietė Marijoną Misiukonį, kijos paties vėl nuvedė prezidento lėkt. Vėl paklausiau už ką... Jis dirbo KGB žvalgybos viršininku, siuntė čekistą Slavą pas Lozoraitį...

Pasaulyje pagarsėjusi politinė kalinė, pagrindinė, to paties Misiukonio bendratybių 1987 m. kankinta už demonstraciją Vilniuje, prie Mikičevičiaus paminklo, prieš Lietuvą raudonajam budeliui par davusį Molotovo-Ribbentropo slaptą susitarimą, Nijolė Sadūnaitė klausinėjusi, kas prezidentui tuos kagebistus ap-

dovanoti pasiūlė. Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos aukų tyrimo centro vadovai apie tai irgi tik paskutinę minutę sužinojo. „Direktore Dalia Kuodytė po mano akcijos mane apkabino, pabučiavo, pagyrė: „šaukuolė, išdrįsai į akis pasakyti tiesą, kad jie neverti tokio apdovanojimo“, — „Lietuvos aidui“ sakė Sadūnaitė.

Ne tik Kuodytė, Nijolė, bet ir visi kiti laisvę mylintys ir dėl jos kovoję bei kentę lietuviai nori tave apkabinti ir pabučiuoti, nes tu pasakei tai, ką jie seniai nori pasakyti, bet kažkodėl nepasako. Ir ne tik apie šį atvejį, bet ir apie visus kitus, kai buvę nusiakalstamos, lietuvių tautą kankinusios, naikinusios KGB organizacijos pareigūnai jau per dešimtį nepriklausomybės metų nėra ne tik išryškinti ir reikiamai įvertinti, bet jiems net privilegijos teikiamos. Taip pat ne tik tu viena nori žinoti, kas tokius asmenis apdovanojimui siūlo ir kodėl jie „praeina“? Suprantama, kad, pusšimtį metų užsienyje praleidęs, prezidentas visų okupacijos padarinių bei plonybių žinoti negali. Nuo klaidų saugoti jį turi jo pagalbinė tarnyba. O jeigu neapsaugo, tai kas tame užnugaryje iš tikrųjų yra? Pakso kelionės istorijėlė, nors ir nesmagus akirokštąs prezidentui, greičiausiai pasi baigs be kokių nors ypatingesnių pasekmių, bet ordinų sukelta maišatis, atrodo, plecia si. „Vyčio kryžiaus kavalieriai — partizanai, kovotojai rašysime petičiją“, — sako Nijolė Sadūnaitė. Politinis kalnys, pagrindininkas Antanas Terleckas ruošia Lietuvos patriotų demonstraciją, 47 Seimo nariai prieš ordino skyrimą Misiukoniui pasirašė protesto raštą. „Ordinas Misiukoniui — spjūvis į veidą tiems, kurie nenulenkė galvos okupantui ir bolševikiniam režimui... ar tai yra provokacija, siekiant patyčioti iš Lietuvos nepriklausomybės, ar pakenkti prezidento autoritetui...“ — rašo seimūnai. „Jeigu prezidentas kartu su mumis būtų pergyvenęs sovietinius nusikaltimus, 1988 m. dalyvavęs „bananų respublikoje“, 1991 m. budėjęs prie Seimo, tada jis suprastų mūsų nerimą“, — protestuoja Lietuvos kariuomenės kūrėjų sąjungos Vilniaus skyrius. Pagal „Lietuvos ryto“ apklausos duomenis, daugiau kaip 55 nuosimčiai skaitytojų Misiukonio apdovanojimui nepritaria.

Lietuvos Respublikos konsulate Čikagoje š.m. vasario 7 d. iš kairės: gen. konsulas Giedrius Apuokas ir prezidentas Valdas Adamkus. Nuotr. Ramūno Astrausko

Jau du kartus rašiau „Drauge“ apie ordinų bei medalių skirstymo bėdas ir apgailestauju, jog dėl jų vėl turiu varginti skaitytojus, bet jau tvirtai tikėdamas, kad tai bus paskutinis kartas. Šio paskiausio paskirstymo maišatis tegul būna rimta paskata prezidentui visą ordinų bei medalių filosofiją pergalvoti ir pertvarkyti, nes dabartinė painiava nei jo, nei prezidentūros įvaizdžiu valstybėje nepadedą.

Nors ir ne patį aukščiausią pažymį Lietuvos valstybei rašo šis maišatis prezidentūroje, visgi tie nesklendimai, prie gerų norų, atrodo, lengvai įveikiami. Tačiau ne jie vieni piešia prezidento dvejų metų kadencijos paveikslą. „Prieš porą metų pusė tautos dėjo viltis į naujai išrinktą šalies prezidentą“, — vasario 11 d. „Kauno dienoje“ rašo Stasys Antikas. Juk prezidentas dar rinkimų laikotarpiu žadėjo, o paskui ir bandė būti ne tik Lietuvai užsienyje atstovaujanti, garbingus svečius priiminėjanti, ordinus dalinanti valstybės puošmena, bet tikras jos vadovas, besirūpinantis visais piliečių gerovę keliančiais valstybės reikalais. Tokiam užmojiui Konstitucijos galių jam pakaksia. „Dabar tas pats šalies vadovas televizijos laidoje „Spaudos klubas“ teigia tautai, kad jis jau senokai matė, kurlink vyriausybė veda tautą, bet nieko negalėjo padaryti, nes niekas neklausė jo siūlymų, pageidavimų, net reikalavimų. Tai kur tos Konstitucijos galių? — tęsia savo samprotavimus Antikas.

Šiais metais Vasario 16-tos minėjimo prezidento kalba „buvo lakoniška“, rašo „Lietuvos ryto“ įžanginis vasario 17-

tą. Prezidentas nieko nei nesilė, nei kritikavo, nes jį jo perynkščias kritiškas pastabas bei siūlymus atsisveigta nebuvo. Kodėl nebuvo, gana įtikinamai atsako vėl tas pats Stasys Antikas „Kauno dienoje“.

„Jeigu prieš 8-9 metus kas būtų pasakęs, kad dešimties metų nepriklausomybės metais atsidsursime prie ekonominės ir socialinės bedugnės, vargu, ar kas būtų patikėjęs. Deja, taip įvyko, ir kaltų nėra. Neretai siūloma jų net neieškoti, nors jie visiems žinomi, bet nebaudžiami... Iššvaistę valstybės lėšas, sužlugdę visas ūkio šakas, ramiai pasitraukia arba atsisėda į dar minkštesnes kėdes ir viskas tuo baigiasi. Susikompromitavę ministrai trinaisi parlamente“.

Ir tai turbūt patikimiausias Lietuvos valstybės pirmojo nepriklausomybės dešimtmečio padėties apibūdinimas — padėties pačioje jos viršūnėje. Jau tris kartus keitėsi Seimo sudėtis — vyravo dešinieji, vėliau kairieji, dabar kadenciją baigia vėl dešinieji — dešimt kartų kaitaliojasi dešiniųjų — kairiųjų vyriausybės, ir su kiekvienu jų pasikeitimu daugumos Lietuvos gyventojų padėtis tik blogėjo. Išpūstoje, bent trečdaliu, jeigu ne puse, per didelėje valstybės valdymo sąrangoje bujoja pareigūnų nesąžiningumas, kyšininkavimas, aplaidumas — vyriausiosios valdžios nepastebimas, netvarkomas. Seimūnai ir dėl įvairių nesuipratimų iš kėdžių išversti ministrai badosi pirštais, vienas kitą kaltindami, bet nieko netvarkydami. Kokių Konstitucijos galių prezidentui, ar kam nors kitam, reikia tokiame nusiteikime pašalinti?

„Dabar prezidentas deda viltis į dešimtąją vyriausybę“, — samprotauja „Kauno dienos“ bendradarbis. O kur daugiau jam tas viltis kreipti, kai su dviem ankstesnėmis ne taip jau gerai sekėsi? Nelabai norisi tikėti, kad ir ši, dešimtoji, bet bendradarbiavimas, atrodo, bus geresnis. Tebesitęsiantis ekonominis sunkmetis, dar vis neišrenkami numatyti mokesčiai, vis didėjančios valstybės skolos, bankrotų grasamos gamybinės įmonės, didėjantis nedarbas — bėdos, kurioms pašalinti reikia išminties, visų turimų jėgų darnaus darbo ir ypāt bendradarbiavimo.

Šviesesnių vilčių reikia norėti iš rudenį išrinkto naujo Seimo, bet ar yra pagrindo jų tikėtis? Koks jis bus? Pagrindinių partijų vienu su kitomis ir tarpusavio kivirčiai, skilimai, šalinimai, atskilusiųjų naujos grupuotės kol kas irgi tik maišatis ir tų vilčių per daug nežada. Maišatį didina ir daugelio dabartinių seimūnų užmojis kandidatuoti į miestų savivaldybes. Ko vertas bus jau kelias pareigybes turintis Seimo narys, dar vieną įsigijęs? Kokių ordinų tokį apdovanojimą?

• Nuo vasario 18 d. Seimo lankytojai ekskursijų metu galės pamatyti, kaip atrodo Lietuvos Konstitucija, piliečių referendumu priimta 1992 metais. Kaip pranešė Seimo spaudos tarnyba, Seimo Konstitucijos salėje, kurioje 1992 m. parlamento vadovas Vytautas Landsbergis pasirašė Lietuvos Konstituciją. Pagrindinis valstybės įstatymas po stiklo rodomas jo pasirašymo vietoje. (BNS)

Ordinai ir „supuvę obuoliai“

Danutė Bindokienė

Kiekviena valstybė ypatingom progom pagerbia savo nusipelnusius piliečius. Neretai įvairūs žymenys skiriami ir kitataučiams, pasitarnavusiems darbais ar net žodžiais. Medalius bei specialius žymenis už narsumą, drąsą, nuopelnus kelis kartus per metus suteikia organizacijos, institucijos. Tik kažin, ar kuri valstybė taip dosniai dalina ordinus ir medalius, kaip Lietuva. Užsienio lietuviai (nors tuos ordinus su dėkingumu priima) kartais pasiūlo, kad tai sovietinių laikų palikimas — juk buvome pratę matyti „komunizmo herojų“ krūtinės taip tirštai apkabinėtas ordinais, kad ir pirštui vietos nebelikę.

Kai nepriklausomos Lietuvos prezidentūroje sėdėjo Algirdas Brazauskas, o Seime — jo LDDP, ordinų dalinimas susilaukė nemažai kontroversijų užsienio lietuvių tarpe. Juo labiau, kad kai kurie ordinais (ypat Vyčio Kryžius), įsteigti pirmosios Lietuvos nepriklausomybės metais, buvo kabinami tarytum visiškai pripuolamai, neatsižvelgiant į tradicijas ir taisykles. Pasitaikę net atvejai (deja, labai maži), kai asmuo paskirtojo žymens atsisakė, nes nenorėjo priimti iš buvusio komunistų partijos pareigūno rankų.

Prezidentu išrinkus Valdą Adamkų, ši priežastis išnyko. Vienintelis priekaištas: kad tam ar kitam paskirtas „mažesnis“ ordinas, kaip jis tariamai nusipelnęs... Beje, daug užsienio (galbūt ir Lietuvoje) lietuvių mano, kad visgi tų ordinų per daug išdalinama — kiekviena sumenkina kokybę. Pradžioje, kaip ne vienas prisimenama, ir pats prezidentas Adamkus išsitarė, kad reikia apdairiau ordinais bei medaliais švaistyti, jeigu jau ne dėl kitos priežasties, tai bent pinigų taupymo sumetimais. Tačiau niekas nepasikeitė: byra ordinais ir medaliai, kaip iš gausybės rago, kol netolimoje ateityje reikės gerai paieškoti žmogaus, kuris dar žymens nebūna gavęs.

Antra vertus, galbūt jau dabar tas laikas atėjęs... Štai Vasario Sešioliktąją prezidentūros iškilmų salėje prez. Adamkui dalinant ordinus, viena disidentė, pati neseniai papuosta Vyčio Kryžiumi, netikėtai pareiškė protestą prieš dvejų asmenų apdovanojimą: esą jie buvę uolūs KGB darbuotojai, savo tautiečių persekiojai. Ses. Nijolė Sadūnaitė mes

pažįstame, jos drąsa gerėjome, skaitydami „Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kroniką“, jos persekiojimus skelbėme JAV vyriausybei, Katalikų Bažnyčios hierarchijai ir visiems šio krašto žmonėms, kurie tik mūsų klausėsi. Lietuvai atkūrus nepriklausomybę, N. Sadūnaitė pradėjo leisti knygas, kurias godžiai skaitėme, o ją pačią, atvykusią į Ameriką paviešėti, sutikome su pagarba ir meile, kuri priklauso tautos didvyrei.

Ar jos išsišokimas prezidentūroje ordinų išteikimo iškilmų metu buvo didvyriškumo veiksmas? Ar iš tikrųjų nebuvo kitokių būdų pareikšti protestą dėl jos (ir galbūt kitų) nuomone, nevertų asmenų apdovanojimo? Ar toks atvejis galėtų atsitikti, pvz., JAV Baltuosiuose rūmuose? Lengviausia atsakyti į paskutinį klausimą: ne! Čia į tokias iškilmes nepatektų joks asmuo, neturėjęs specialaus kvietimo, o ir tuo atveju, nebūt jam leista pribėgti prie prezidento ir duoti pastabas. I pirmuosius du klausimus, pagal savo sąžinę, atsakyti gali kiekvienas skaitytojas, tik nereikia pamiršti paprasčiausios taisyklės — viskam yra vieta ir laikas. Gražu, kad laisvame, demokratiname krašte kiekvienas pilietis turi teisę pareikšti savo nuomonę, bet ta laisvė turi būti ribojama sveikos nuovokos: jeigu kiekvienas sakysime ir darysime, kas kam „ant seilės užsina“, greitai demokratija pavirs anarchija.

O dėl tų ordinų ir medalių, tai pats laikas, kad prez. Adamkus daugiau dėmesio kreiptų, kas ir dėl ko rekomenduojamas juos gauti. Galima prileisti, kad apdovanojimus atrenka speciali komisija, tik ir ją neverta akiai pasitikėti (kaip parodė šis atvejis). Pasitikėjimas gali būti ir dorybės, ir naivumas. Prezidentas jau turėtų būti susipažinęs su esama padėtimi Lietuvoje, ypač dabar, kai artėja rinkimai ir daugeliui būtų naudinga diskredituoti valstybės vadovą (juo labiau „svetimą“). Tarp gausybės apdovanojimų įskuti vieną kitą „supuvusį obuolį“ juk nesunku, kai per daug atidžiai sarašai neperžiūrimi. Jeigu dar pasitaiko (atsitiktinai, ar kruopščiai sureizuojanč) fanatiškai prieš atžvilgiu nusiteikęs asmuo, tie „supuvę obuoliai“ sugadins visą pintinę“.

MIRTIS ATĖJO IŠ MURAVOS

ČESLOVAS SPIRGEVIČIUS

Nr. 22

Tėsinys

1941 vasario 15. Šeštadienis

Gimnazijoje — tėvų komiteto vakaras. Mama taip pat pakviečia. Kvietė Aleksą, bet jis dėl kažkokios priežasties nėjo. Kartu buvo Stasė ir Vanda. Programa buvo labai įdomi. Muzikos mokytojas griežė smuiku, o mokytoja Vokietaitytė akompanavo. Dainavo choras, buvo mankšta, baletas. Po programos — šokiai. Matčiau savo „numeruką“: jis toks raudonas, apskritu veidukui, kaip klečiukas. Jis ir mane žiūrėjo, aš jį, bet nešokom. Matematikas Šteimanas tik stebėjo, kaip mes šokame. Jis sakė, kad kai buvo laikas šokti, tai tingėjo, o dabar jau vėlu. Sensacija! Prie manęs pristoją Petras, dėl kurio kovojo Laima ir Marytė. Marytė pyko, lyg pakvaišusi. Ji į mane vis skersavo. Su Petru šokom 4 šokius. Vieną kartą per panelių valsa jis mane išvedė. Bet aš nekreipiau dėmesio. Jeigu jis būtų paklausęs manęs, kur mokausi, tai būtų pasakiusi, kad ne čia. Nenorėjau kelti scenų. Šokiai buvo dviejose salėse. Mudvi su Vanda lakstė iš vienos į kitą. Muma buvo linksma. Girdejau, kaip Marytė sakė mergaitėms: „Prie Spirgos jau pristoją tikras velnias“.

Mane paėmė juokas. Nebūsiu tokia kvaila, kaip Laima ir Tu, Marytė. Šokom ir su kitais tipais. Nauji bateliai man labai spaudė, bet jaunystė viską nugalė.

Mamytė su Stase išėjo anksčiau. Aš irgi labai norėjau kartu eiti, bet bijojau viena eiti, be to, bijojau, kad tėvelis neužpyktų. Vanda labai norėjo pasilikti, tad aš padariau jai malonumą ir pasilikau.

Naktis šviesi. Ant kareivinių plento mus užkalbino kažkoks tipas: „Kokios gražios mergaitės“. Aš išsi-gandau. Jis sustojė ir žiūrė. Bet mes nieko neatsakėme ir nuėjome. Tokiu vėlu laiku vaikštinėjome, manė, kad esame paleistuvės.

Mūsų laimei, visur patuliavo kareiviai. Mat rytoj vasario 16. Bijo riaušių...

1941 vasario 16. Sekmadienis

Buvau Šv. Mišioms. Nuosirdžiai pasimeldžiau. Grįžti pradėjau piešti „Naktį“. Išėjo visai neblogai. Kitą paveikslą „Audrą“ suplėšiau iš pykčio. Mat, padariau sniegą geltoną. Man reikėjo susivaldyti ir nepykti...

Tėveliai išėjo pasivaikščioti, bet greit grįžo ir atnešė saldinių. Po ano vakaro jaučiausi gerai ir papasakojau mamai įspūdžius.

1941 vasario 17. Pirmadienis

Anksti atėjau į klasę. Kalbėjome apie tėvų komiteto vakarą. Marytė juokėsi lyg pakvaišusi. Matyt, su P. Melniku susipykusi. Gavo nuo jo laišką. Ji mano, kad jis man patinka. Nė kiek. Aš jį sakiau, kad jis manęs neimponuoja. Manęs nešaukė atsakinėti. Kovo 1 tri-

mestras baigiasi. Tėvelis dirbs visą naktį. Mama siuva sau suknelę. Paruošiau pamokas. Bibliotekoje pamėčiau knygą „Proto, doros ir kūno auklėjimas“.

1941 vasario 18. Antradienis

Šaukė iš istorijos. Gavau 4+. Gražino prancūzų diktantus: gavau 3-, kaip niekad. Užtat lietuvių rašomasis pasisekė. Tema „Donelaičio Metų reikšmė“. Gavau 4+. Marytė-M. jau susitvarkė su Petru M.: baigia romaną.

Namo grįžau viena. Atodėkis. Nešalta. Mamytė truputį serga.

Ruošiau pamokas... Atėjo Viktutė. Kvietė mamą į balių. Bet tėvelis naktį dirba, tad mama neis. Aš irgi norėjau eiti, bet manęs nekvieta. Gal pamatytiau vokišką? Kvailos mano mintys. Reikia susitvarkyti, pagalvoju, kad geriau neiti, nes man siūlys gerti, o aš nenoriu. Jeigu neisiu, tai bus rami širdis.

1941 vasario 19. Trečiadienis

Buvau bažnyčioje. Mišias aukėjo už tetą Polę... Pavelavau į mokyklą. Šaukė iš rusų, gavau 5-. Sutikau Narcizą. Ji turi naują rankinuką. Tokį didelį, kaip Stasės. Mokėjo 150 rublių. Tiesiog nesąmonė tokiame vaikui damos rankinukas... O mano — skoningesnis. Narciza dabar mokosi privačiai. Sako, kad vaziuos į Maskvą. Todėl ankščiau laikys egzaminus. Vanda jau prisipažino, kad išteikėjo. Pasakiau, kad ji kvailai padarė...

1941 vasario 23. Sekmadienis

Buvau Šv. Mišiose. Priemiau komuniją už savo brangiausius tėvelius. Grįžom su Onyte. Mama kepė bulgutes, o aš ruošiau pamokas. Po pietų atėjo Vanda. Užėjome pas Onutę, paskui nuėjome pas ją, rodė pagalbėlę su braskėmis. Paskui jos diedukas mums būrė. Bet aš netikiu burtams.

Manyje kažkas prazysta, atbunda, — ar tai šventi meilės jausmai, ar moteriškumas?.. Man pasidaro taip linksma, kartais esu tokia laiminga, kai pagalvoju, kad aš kada nors mylėsiu, aukosiu jėgas, būsiu mylima ir gerbiama. Prieš mano akis — idealus vyras, drąsus, pasiaukojęs didvyris. Ateis toks laikas, kada mano širdyje sužydės skaisčiai meilės liepsna, kada ji priklausys kitam asmeniui, o ne man. Tada tikiu, kad širdis galingai plaks, varys karštą kraują, sužydės nekaltoji varšomis. Meilė — šventa, meilė — galinga, meilė — nusidėjėlių priekila, meilė juos pražudo, meilė sujungia dvi nekaltas širdis. Kienu širdyje neryžėjusi meilė, tas nepažįstas laimės, skaistumo, aukščiausiojo gėrio — Jėzaus ir Jo Motinos Marijos. Meilė lyg toji rožė rausvųjų, atsiskleidžianti, maloniai kvepianti, traukianti prie savęs ledines širdis, savo švelnumu jį užmigdo joso nerimą, nusivylimą, kapčias ir liudnumą, lyg kėdikius gimdo juos naujam gyvenimui, naujam pasauliui.

Meilė yra Dieviškas įstatymas, meilė — troškimas gero, meilė — įgimta visiems.

Bet dabar aš noriu būti laisva, kaip paukštėlis iš Rojaus, dabar aš turiu džiaugtis tėvų meile ir jiems turiu teikti meilę. O paskui, o paskui, o paskui...!!! (B.d.)

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

SVARBIAUSI ANTROJO TUKSTANTMEČIO (1000-2000) BAŽNYČIOS GYVENIMO ĮVYKIAI

1054 m. Didžioji schizma. Abipusės ekskomunikos slėgis šimtmečius, gilindamas prieštaras tarp Rytų ir Vakarų, padalydamas krikščionybę į ortodoksiską Rytų Bažnyčią ir lotyniską Vakarų Bažnyčią.

1096 m. Kryžiaus žygių pradžia. Popiežius Urbanas II, norėdamas atsiimti iš musulmonų šventąją Žemę, pradėjo karą, trukusį beveik du šimtmečius. Kryžiaus žygiai pasakino karininkų ir labdarininkų vienuolių ordinų kūrimą, išaugo piligriminis kelionių reikšmė religiniame gyvenime.

1209-1215 m. Elgetaujančių vienuolių ordinų pradžia. Šv. Pranciškus Asyzietytis ir Šv. Dominikas įsteigė pranciškonų ir dominikonų bendruomenes. Šie vienuolių ordinai padarė didžiulį įtaką Bažnyčios dvasiniam ir intelektualiniam gyvenimui. Ši įtaka jaučiama ir mūsų dienomis.

1215 m. Laterano IV Visuotinis Bažnyčios susirinkimas. Išryškina transsubstanciacijos doktriną ir vykdomos Bažnyčios reformos. Katalikai parengė prieš Velykas atlikti išpažintį ir priimti šv. Komuniją.

1265-1273 m. Paskelbiamas žymiausias šv. Tomo Akviniečio veikalas „Sisteminė teologija“ („Summa Theologia“), ilgas šimtmečius turėjęs didelę įtaką Vakarų krikščionybei.

1452-1455 m. Išeidžia Gutenbergas „Biblija“, pirmoji spausdinta knyga. Ryšių prieinamumas atsitardamas sukėlė tikrą kultūrinę revoliuciją, kuri apėmė religiją, švietimą, politiką ir kultūrą.

1483-1498 m. Ispanijos inkvizicija. Eretikai persekiojami ir baudžiami mirtimi. Katalikų bei prikliaujama žiaurumo ir netolerancijos etiketė.

1492 m. Atbrandama Amerika. Krikščionybė skleidžiama Naujajame pasaulyje. Bažnyčia organizuoja misijas Amerikoje, Afrikoje, Azijoje ir Okeanijoje. Prasideda daugiau nei keturis šimtmečius trukęs europietiškas politinis ir kultūrinis kolonializmas.

1500 m. XVI amžiuje įsigali Renesansas. Atkurti architektūros ir architektūrinės taisyklės, tų kaip Michelangelo, Rafael, Leonardo da Vinci ir kiti, pastangomis, Bažnyčiai padedant, sukuriama meno ir architektūros šedevrai.

1517-1521 m. Protestantų reforma. Martin Luther paskelbė savo „95 tezes“. Roma ekskomunikuojama Luther. Įvyksta antrasis didelis krikščionybės skilimas.

1534 m. Anglijos karalius Henry VIII atsisako paklusti Romai. Sukuriama Anglikonų Bažnyčia.

1539 m. Šv. Ignaco Lojolos pastangų dėka įkuriamas Jėzuitų ordinas, turėjęs didžiulę reikšmę Bažnyčios atsinaujinimui.

1545-1563 m. Tridento Visuotinis Bažnyčios Susirinkimas. Katalikai atsakas protestantizmui reformai. Atnaujinamas Bažnyčios gyvenimas visose srityse, pradedant liturgija ir baigiant bažnytine teise.

1596 m. Lietuvos Brastos (Bresto) unija. Pirmosios sėkmingos pastangos siekiant atkurti Bažnyčios (katalikų ir stačiatikių) vienybę.

1633 m. Pasmerkiamas ita-

lų mokslininkas Galileo. Bažnyčia pasmerkia ir M. Copernicui mokymą apie heliocentrinę sistemą, kaip prieštaraujančią Šventajam Raštui. Tarp Bažnyčios ir modernaus mokslo kilę nesupratimai užsitęgė iki XX amžiaus.

1789-1801 m. Prancūzų revoliucija. Prancūzijoje nuverčiama monarchija, Bažnyčia persekiojama. 1801 metų konordatas grąžina Prancūzijos Bažnyčiai kai kurias laisves, tačiau polemika su valstybe, kuri vis labiau sekularėja, užsitęsia, daugiau kaip šimtmečiui.

1848-1870 m. Italų tautinis judėjimas sugrąžina popiežiaus valstybę. Romą paskelbiama suvienytos Italijos sostine. Popiežius apsigyvena Vatikane.

1850-1960 m. Prasideda ypatingas Dievo Motinos garbinimas. Paskelbiama Šv. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo dogma. Švenciausioji Mergelė stebuklingai apsirėškia Lurde ir Fatimoje. Paskelbiama Dievo Motinos Ėmimo į dangų dogma. Atsiranda nemažai Šv. Mergelės Marijai skirtų vienuolių kongregacijų. Kitų konfesijų krikščionys šių dogmų paskelbimą ir Marijos garbinimą laiko klūtimu ekumenizmo kelyje.

1869-1870 m. I Vatikano Susirinkimas, kuriame paskelbiama popiežiaus neklaidingumo dogma.

1878-1903 m. Popiežius Leonas XIII pradeda katalikų intelektualinį atsinaujinimą. Jo potvarkiai visose kunigų seminarijose privaloma dėstyti šv. Tomo teologinį mokymą. Leonas XIII savo enciklika „Rerum novarum“ padeda pagrindus moderniajai Bažnyčios socialinei doktrinai.

1939-1945 m. Antrasis pasaulinis karas ir holokaustas. Šis žmonijos išbandymas pokario dešimtmečiais paskatino krikščionis kardinaliai pakeisti požiūrį į žydus ir judaizmą.

1945-1990 m. Komunizmo pakilimas ir žlugimas. Tikintieji persekiojami Rytų Europoje, Kinijoje, Korejoje, Vietname. Pralietas daugybės naujųjų kankinių kraujas.

1962-1965 m. II Vatikano Susirinkimas, kuriuo prasidėjo dar ir šiandien tebesitęsiantis Bažnyčios atsinaujinimas.

1978 m. Popiežiumi išrenkamas lenkų kardinolas Karolis Wojtyła, pasirinkęs Jono Pauliaus II vardą. Jis yra pirmasis ne italų popiežius nuo 1523 metų. Popiežiaus Jono Pauliaus II pradėta Naujoji evangelizacija lydi Bažnyčią į trečiąją krikščionybės tūkstantmetį.

(XXI amžius, 2000 m., Nr. 6)

Klaipėdos Dvasinės pagalbos (DPJC) jaunimo centre.

KLAIPĖDOS DPJC ŠVĖS VEIKLOS GIMTADIENĮ

ASTA TILJŪNĖLYTĖ

Anksčiau esu pasiausi kelis straipsnius į „Draugą“ apie Klaipėdos Dvasinės pagalbos jaunimui centrą (DPJC), kuriame man teko metus dirbti. Prieš pusmetį grįžau į Čikagą, tęsti studijas. Tačiau praėjusį gruodžio mėn. susidarė galimybė vėl nuvykti į Klaipėdą apsilankyti DPJC. Norėčiau pasidalinti keliais įspūdžiais iš viešnagės ir trumpai papasakoti bei apibūdinti kas centre vyko 1999 metais.

Buvo gera vėl pamatyti savanorius ir bendradarbius. Visi su pasižavėjimu dirba ir DPJC gyvuoja. Viešėjau Kaledų laikotarpyje, dalyvavau programose „Jaunimo vadovai“ kaledinėje šventėje. Vakarelis buvo smagus – 3 valandas kalbėjomės, buvome ryškūs kalbėjomės, dalinomės veiklos įspūdžiais, džiaugėmės metų darbais. Praėjusią vasarą, liepos 7-18 d. jaunimo vadovai pravedė dienas stovyklas Klaipėdos miesto vaikams. Stovyklas lankė 101 vaikas, jų tarpe 25 vaikai iš socialiai remtinų šeimų, 29 našlaičiai. Su jais dirbo 32 savanoriai. Del finansavimo sumažinimo 1999 m., vaikai negalėjo išvažiuoti į Klaipėdą ir miegoti stovyklą „Paauglių klubo“ nariams. Kiekvieną šeštadienį, tai dienos stovyklos vyko trečioje Klaipėdos mokykloje. Liepos 7-18 dienomis jaunimo vadovai taip pat suruošė vasaros stovyklą „Paauglių klubo“ nariams. Kiekvieną šeštadienį, tai dienos stovyklos vyko trečioje Klaipėdos mokykloje. Liepos 7-18 dienomis jaunimo vadovai taip pat suruošė vasaros stovyklą „Paauglių klubo“ nariams. Kiekvieną šeštadienį, tai dienos stovyklos vyko trečioje Klaipėdos mokykloje.

Liepos 7-18 dienomis jaunimo vadovai taip pat suruošė vasaros stovyklą „Paauglių klubo“ nariams. Kiekvieną šeštadienį, tai dienos stovyklos vyko trečioje Klaipėdos mokykloje. Liepos 7-18 dienomis jaunimo vadovai taip pat suruošė vasaros stovyklą „Paauglių klubo“ nariams. Kiekvieną šeštadienį, tai dienos stovyklos vyko trečioje Klaipėdos mokykloje.

Liepos 7-18 dienomis jaunimo vadovai taip pat suruošė vasaros stovyklą „Paauglių klubo“ nariams. Kiekvieną šeštadienį, tai dienos stovyklos vyko trečioje Klaipėdos mokykloje. Liepos 7-18 dienomis jaunimo vadovai taip pat suruošė vasaros stovyklą „Paauglių klubo“ nariams. Kiekvieną šeštadienį, tai dienos stovyklos vyko trečioje Klaipėdos mokykloje.

Liepos 7-18 dienomis jaunimo vadovai taip pat suruošė vasaros stovyklą „Paauglių klubo“ nariams. Kiekvieną šeštadienį, tai dienos stovyklos vyko trečioje Klaipėdos mokykloje.

Liepos 7-18 dienomis jaunimo vadovai taip pat suruošė vasaros stovyklą „Paauglių klubo“ nariams. Kiekvieną šeštadienį, tai dienos stovyklos vyko trečioje Klaipėdos mokykloje.

kartus, įvyko 393 konsultaciniai pokalbiai. Nuostabu, kad apsunkinančiu momentu jaunimas gali nemokamai pasikambinti į „Jaunimo liniją“ ir pasikalbėti su apmokytais savanoriais bendraamžiais, konsultantais – kasdien nuo 4 iki 8 v.v. Neįmanoma apskaičiuoti kiek gėrio tai suteikia Lietuvos jaunimui.

Taip pat 1999 m. vyko intensyvi veikla DPJC programose: „Sniego gniūžtės“, „Natūralaus pagalbininko“, „Gailėtinumo darbu“, „Vyrėnių draugu“, „Už vaikus atsakę visi“, „Wood Green – Klaipėda projekte“, individualūs konsultavimai, bei ruošimas santuokai. DPJC veikloje dalyvavo 253 savanoriai, kurie 12 mėn. laikotarpyje (nuo 1998 m. gruodžio 1 d. iki 1999 m.

lapkričio 30 d.) paaugojo apie 25,000 valandų savo laiko.

Jeigu busite Lietuvoje kovo viduryje, esate kviečiami kovo 17-19 dienomis dalyvauti DPJC šventiniuose renginiuose ir kartu atšvęsti 5-ąjį jubiliejį, veiklos gimtadienį. Jeigu negalėsite dalyvauti, jūsų dvasinė bei materialinė parama labai laukiama. Dvasinės pagalbos jaunimo centro adresas: Smiltėlių 27, LT-5815 Klaipėda. Jau penkerius metus DPJC atlieka nuostabių darbų, bet tai gali tęstis tik su visų maldomis ir parama. Iš anksto dėkojame!

DPJC buvo įsteigtas prieš 5 metus kun. Putrimo ir kitų Kanados lietuvių pastangomis. Kanados lietuvių Rikardas Liškauskas jau 5 metus atsišventęs direktoriaus DPJC. Dekojame jiems už jų dideles pastangas ir pasižavėjimą padėti Lietuvos jaunimui!

MIRUSIO PARTIZANO KNYGA

Po ilgų klaidžiojimų ir kelionių iš rankų į rankas, pagaliau išspausdinta mirusio partizano Vytauto Slapinsko atsiminimų knyga: „Laisvės ryšiai“ – Lietuvos Laisvės Armijos kariai Vakarų Lietuvoje (Kęstučio apygarda). Knygoje aprašytos kovos Kęstučio apskrityje, Ervilko valsčiuje, nes čia veikė stiprus Kęstučio apygardos junginiai.

Pirmoje knygos dalyje skelbiami paties autoriaus prisiminimai apie LLA organizavimą ir veiklą, daugiausia Ervilko valsčiuje. Autorius buvo vienas iš nedaugelio, per stebuklą likusių gyvų, patipėję Sibire pralaidusių net 25-kerius metus. Tai ilgo kancijos kelio aprašymas.

Antroje dalyje – autorius bendražygių likimai, Kęstučio apygardos Lydzio rinktinės kovų aprašymai. Knygos gale autorius sudarė partizanų ir apylinkės civilių, žuvusių nuo okupanto rankų, sąrašą. Iš viso 828 pavardės, baigiama Vienuole (slapyvardis) – Pastorbenio (Prakio grįžė) mokytoja. (1944.12.16). Rusų igula, sukdama iš Paliepių pušyno mušio, šaudė kiekvieną su-

tiktą lietuvi. Taip zuvo Vienuole. Paskutinis – Gvildys Žiedas iš Globų km. (Ervilko valsčius). Eimucio būrio partizanas, žuvęs 1949 m.

Medžiagą knygai V. Slapinskas rinko ir rašyti prisiminimus pradėjo Lietuvos nepriklausomybės atgavimo tikslams. Jo prisiminimai – tikras praetis įvykių liudytojas. Tai istoriniai faktai, neužrašyti jokiuose bolševikų paliktose archyvuose.

Laisvės kovotojas Vytautas Slapinskas, tačiau nespėjo pabaigti pradėto darbo. Jis mirė 1994 m. Knygos išleidimu rūpinosi jo žmona Stanislava Rūpšienė. Knygos redaktorių tarpe matome Kęstutį Kasparą (ats.), Ireną Dziugienę ir žurnaliste Zitą Paulauskaitę.

Malonu pastebėti, kad turėjau progos susipažinti su šiuo Kęstučio apygardos štabo nariu. Būdamas Alytuje, pasukome į „Skausmo karnelį“ prie Merkinės. Mačiau, kaip, skaitydamas užrašus ant žuvusių partizanų paminklų, Vytautas S. braukė ašaras. Vytovienoje iš didingų tragiškų Lietuvos vietovių.

Henrikas Kudreikis

DAUGIAU DĖMESIO KARALIAUČIUI

Teks padėti dar daug pastangų, kad, įtraukus Karaliaučiaus sritį, būtų gerai išnaudojamos Baltijos jūros srities bendradarbiavimo galimybės, – taip sausio 13 d. savo mintis dėstė Lietuvos užsienio reikalų viceministras Vygaudas Ušackas.

Jo straipsnį „Antant Rusiją prie naujosios Europos“ sausio 12 d. išspausdino JAV dienraštis „The Washington Times“.

V. Ušackas rašo, kad Kara-

liaučius iš „šaltojo karo“ laikų paveldėjo daugelį problemų – srities ekonomika smarkiai atsilieka nuo Baltijos regiono augimo, ją kamuoja socialiniai ir kiti skauduliai – nepatrauklus klimatas investicijoms, nemokumas, korupcija, nusikalstamumas, kontrabanda, perdėtas sukarinimas, kuris dar neseniai sudarė srities ekonomikos pagrindą.

Kai Lietuva ir Lenkija taps ES nariais ir Lietuva po Lenkijos įstos į NATO, Karaliau-

SKELBIMAI

ELEKTROS ĮVEDIMAI – PATAISYMAI
Turiu Čikagos miesto leidimą. Dirbu užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPITIS

AUTOMOBILIO, NAMŲ, SVEIKATOS, IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Aukšė S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 98th Street
Tel. (708) 424-8854
(773) 581-8854

Reikalingas anglišką kalbantį vairuotoją, turintį CDL teises bei mažiausiai 6 mėn. vilkiko vairavimo patirtį. Skambinti Audriui, tel. 708-295-3323.

Window Washers Needed!
40,000 per year. We need 100 crews. No exp. necessary. Will train. Must have valid driver's license and transportation. Must be fluent in English.
L.A. McMahon Window Washing.
Tel. 800-820-6155.

CARE GIVERS NEEDED!
Must speak English, have experience, compassion, patience, good personality, driver's license. Jobs are in South Wisconsin. Tel. 262-763-2615. Pls. leave message.

GREIT PARDUODA

RE/MAX REALTORS
OFFICE (773) 586-5860
HOME (708) 425-7180
FAX (708) 425-4910

RIMAS L. STANKUS

• Greitas ir sąžiningas patarimas
• Nuosavybių įkainavimas veltui
• Perkame ir parduodu namus
• Pensininkams nuolaida

TOUCH OF GREEN PUB
3820 W. 63 St. Chicago, IL
Tel. 773 284 6111
Where Lithuanians meet their friends and dance where prices and service are THE BEST. Yugo

TAISOME SKALBIMO MAŠINAS, SILDYTOVUS, SILDYMO SISTEMAS, VIRYKLAS, ORO VĖSINTUVUS.
H. DECKYS
TEL. 773-585-8624

GELUONIS IŠEIVIJAI

Atkelta iš 2 psl.

Neseni tie laikai, ir apie juos dar nereikia žinių ieškoti archyvuose. Šia proga turiu priminti vieną epizodą, kuris šių žodžių autoriui yra gerai žinomas.

Gyveno Karaliaučiaus a.a. Antanas Masionis. Po sunkaus darbo buvo gražiai įsikūręs, su žmona Augusta leidė sūnų ir mokslą. Nujausdamas atskleidę mirtį, paaugojo moksleivių patriotiniam bei dvasiniam auklėjimui 100,000 dolerių. Buvo įsteigtas Antano Masionio vardo Varpininkų stipendijų fondas. Pradžioje buvo tik trys idealistų mokytojų įsteigti būreliai, dabar jų skaičius išaugo iki 42. Juose, patriotine Vinco Kudirkos dvasia, auklėjami per 2,000 moksleivių. Kaip žinoma, tautinis jaunimo auklėjimas iki šiol gali būti tik už mokyklos ribų. Kaip viena mokytojų su širdgėla parašė: „Apie tautiškumą Lietuvos mokyklose nekalkėk“. Ir kas apie jį kalbės, jei ir dauguma tėvų nieko ar labai mažai apie tautiškumą nežino. Dabar gi jau skaitome apie kudirkaičių veiklą laikraščiuose bei laisvuose, ir jais bei jų vadovais didžiuojamės. Ir tai tik vienas iš milijonų darbų Lietuvai pavyzdys. Kiti yra dar stebėtinai mąstantys, kaip atstatinėti bei skautai. Tai organizuotos veiklos bei iniciatyvos pavyzdžiai, o atskiri individai bei šeimų suteikti ir tebeikiama finansinė ir dvasinė parama siekia šimtus tūkstančių. Ir kaip nerąšys, kaip nesisielosi, kai viso to nemato ir negirdi Vilniaus universiteto rektorius. Universiteto, kuris duoda toną ir kitoms aukštosios Lietuvos mokykloms.

Litūna, kad tokie reiškiniai vyksta po dešimties metų nuo okupacijos galo. Ne dėl to, kad kraštas neišbrenda iš ekonominio skurdo, bet kad bolševizmo užnuodyta žmogaus siela ir prožda dar tebeturi sunkius dvasinės ligos simptomus. Iš skurdo žmogus greičiau prisikelia negu iš dvasinės ligos.

Vieną dieną išeis ir vėl Lietuva į tą didįjį kelią. Išeis, kai nebus tų netikrų pranašų, vedančių tautą kreivais vieškeliais. Geluoniai, išeis iš rektoriaus lūpų, yra skaudūs, bet jie tik stiprina lietuvių išeivius dar artiau suglausti savo nuosirdžiai veda tautą į didįjį atgimimą ir laisvės kelią.

Vieną dieną išeis ir vėl Lietuva į tą didįjį kelią. Išeis, kai nebus tų netikrų pranašų, vedančių tautą kreivais vieškeliais. Geluoniai, išeis iš rektoriaus lūpų, yra skaudūs, bet jie tik stiprina lietuvių išeivius dar artiau suglausti savo nuosirdžiai veda tautą į didįjį atgimimą ir laisvės kelią.

Vieną dieną išeis ir vėl Lietuva į tą didįjį kelią. Išeis, kai nebus tų netikrų pranašų, vedančių tautą kreivais vieškeliais. Geluoniai, išeis iš rektoriaus lūpų, yra skaudūs, bet jie tik stiprina lietuvių išeivius dar artiau suglausti savo nuosirdžiai veda tautą į didįjį atgimimą ir laisvės kelią.

DPJC jaunuliai džiaugiasi, gavę siuntinį iš BALFo.

„Lietuvos prisiminimų“ pokylėje į salę įvedamas garbės svečias — Šaulių „Nemuno“ rinktinės vadas Edmundas Vengiankas. Jo palydovė — Theresa Strolia. Nuotr. Jono Tamulaičio

Lietuvos Vytelių ruošime „Lietuvos prisiminimų“ pokylėje vasario 6 d. Martinique salėje buvo pagerbta Lietuvos Šaulių sąjunga išveivioje, įteikiant jos atstovams specialius žymenis. Vytelių organizacijos narė Julė Zakarka palydi prie garbės stalo Vytauto Didžiojo Šaulių rinktinės vadą Justiną Sidlauską. Nuotr. Jono Tamulaičio

LAIŠKAI IR NUOMONĖS

GIEDOKIME JAV HIMNĄ

Čikagos ir jos apylinkėse 50 metų tenka dalyvauti lietuviškuose renginiuose, šventėse bei minėjimuose, kurie dažnai prasideda JAV ir Lietuvos himnais, paprastai vadovaujant solistei ar solistui. Juose neretai jaučiu neįtikėtiną priešiną: retas kas iš publikos prisideda prie JAV himno, salėje tylia, o lietuvišką giedamą masiškai iš visų plaučių ir visos širdies.

Panašiai buvo ir JAV Lietuvių Bendruomenės Lemonto apylinkėse Vasario 16-tosios minėjime š.m. vasario 13 dieną. Ypač jaučiu pilietinę gėdą, jei savo tarpe turime nelietuvių svečių. O jei dar turime tokių, iš kurių tikimės paramos ar užtarimo, tai, man atrodė, elgiamės tiesiog neįtikėtinai, parodydami svečiam mūsų šaltumą. Jeigu valstybinis himnas yra giesmė, išreiškianti lojalumą himno kraštui, tai tylėdami parodom, kad mes to jausmo neturime, o, geriausiai atveju, jį slepiame. Kodėl? Daugumas tų renginių lankytojai esame praleidę didžiausią gyvenimo dalį šioje šalyje ir esame tapę jos pilieciais. Ar joje jaučiamės nepageidaujami, ar kaip nors kitaip skriaudžiami? Nors ir nejaustume didelių simpatijų JAV prezidentui F. D. Roosevelt del perleidimo Baltijos valstybių Sovietų Sąjungai, arba buv. prez. G. Bush už nesiskubinimą pripažinti jas, atgavusias nepriklausomybę, tačiau JAV, kaip valstybę, yra virš jų. Jinai yra mūsų vaikų, anūkių, net proanūkių gimtinė, yra jų kraštas. Duokime jiems pavyzdį ją gerbti taip, kaip mes vyresnieji jaučiame pareigą gerbti savo gimtąją šalį Lietuvą, bent nors iš tolo.

Anksčiau aš galvojau, kad dar nebuvome gerai išmoke, mus svertingai priqlaudusios, mūsų antros tėvynės himno, bet dabar, po 50 metų tokia prielaida nebegalioja. Himnas yra viena priemonių išreikšti padėką už suteiktas malones, kad patektom į kraštą, kuriame ne tik patys patogiškai pragyvename, bet kuris įgalina mus veikti ir už jos ribų, pavyzdžiui, prisidėti prie pirmųjų demokratijos žingsnių Lietuvoje.

Išreikšes šias mintis, pats priejau išvados, kad keičiantis laikams, ir kompiuterinius, himnas nebėra toks pat simbolis, kaip buvo anais, nors ir bomboms krentant, mūsų tėvų „ramiais“ gerais laikais.

Leonidas Ragas

Itasca, IL

VILTIES KIBIRKSTELĖ

Labai džiugu buvo skaityti R. Ozolo straipsnį „Drauge“ 2000.02.08 „Gyvenimas valstybėje — gyvenimas savo namuose“.

Trumpai, įžvalgiai paliesta praeitis ir optimistiškai — viltinai žvelgiama į šių dienų galimybes. Tegul jis nelieta vien „Draugo“ skaitytojams „paguosti“. Toki vertėtų išspausdinti kiekviename lietuviškame laikraštyje (ypač Lietuvoje). Juo didesniai skaityti reikia susipažinti su laikui reikalingomis mintimis ir apmąčius stoti į talką, į darbą — savo gražių gimtų namų statybą.

Vytautas Gailiūnas
Wethersfield, CT

AUKŲ SKIRSTYMAS

Šiais laikais yra tiek daug prašančių įvairiems projektams aukų, tačiau skirstytojai ne visada išmintingai jas skiria.

Štai Kanados Lietuvių žurnalistų sąjunga leidžia, Lietuvai labai svarbią, žydų gelbėjimo knygą, kuri buvo ruošiamą per dešimt metų.

Užtikrinti šio leidinio pasirodymą, reikalinga buvo nemažai lėšų. Privatūs asmenys ir visi lietuvių kreditų bankeliai paaugojo šiam projektui, išskyrus vieną didžiausią Toronte esantį bankelį, kurio valdyba nerado reikalo paaugoti bent doleri, o paskyrė privaciam klubui didesnę sumą. Žinoma, teko sumažinti tiražo skaičių, bet vis tik ši knyga jau baigiama spausdinti.

Stasys Prakasas
Toronto, Canada

LIETUVIŠKI PĖDSAKAI AMERIKOJE

Šių metų Amerikos cheminės draugijos premijuota Pennsylvania valstybinio universiteto cheminės inžinerijos departamento vedėja ir profesorė J. L. Duda užklauso, ar jis yra lietuvių kilmės. Jis atsakė, jog yra kilęs iš slovakų, bet turi daug gerų lietuvių draugų. Remigijus Gaska buvo jo kolega, kai abu dirbo Dow įmonėje. Gaska sudarė Dudai progą aplankyti Lietuvą ir jos universitetus. Ir štai Svajus Asalaukas iš Lietuvos parašė daktaro tezę Dudos priežiūroje ir dabar dirba USDA laboratorijoje Peoria, Illinois. Duda sako, jog jis yra nustebintas lietuvių susiorganizavimu Amerikoje.

Saulius Šimoliūnas

Detroit, MI

APIE NUOTAIKAS LIETUVOJE

Šituo, tik ką iš Klaipėdos gautu, laišku noriu pasidalinti su „Draugo“ skaitytojais. Jį parašė lituanistė, kuri dabar jau pensininkė, bet labai domisi ne tik kaip „suvesti galą su galu“, bet ir politika. Laišką cituoju pažodžiui. „Mūsų politikoje tai košė verda putodama. Mat, artėja rinkimai. O kas nenori prie valdžios lovio prisigristi, kai valdininkams atlyginimus vis kelia ir premijas visokias moka, visus raginant taupyti! Motinėle Rusija! dabar su cetėnais užsiėmusi. Laikinasis prezidentas Putin pasiryžęs visus juos išskerti, ypač kai pritaria ir laimina pravoslavų vyriausias archierejus Aleksiejus. Prieš daug metų (1950 m.) teko keliauti į Kaukazą. Pakeliui į Baku privaziavome Cetėnijai. Iš čia kaimai buvo tušti. Nė gyvos dvasios. Neseniai buvo praeję didieji tremimai. Cetėnų ir ingušų vežė už tai, kad karo metu jie „palaikė“ vokiečius. Taip sakė tenyktėčiai žmonės. Gražus kraštas. Žali slėniai. Snieguotos kalnų viršūnės. Baisu dabar ten. Taip, baisu, kad pagalvojus, man plaukai šiaušiasi.“

Vakarų Europa pritaria rusams. Ir Amerika pritaria. Pagal Staliną — yra žmogus, yra ir problema; nėra žmogaus — nėra ir problemos. Nebus cetėnų, nebus ir nereikalingų problemų. Kazkodėl prisiminti mūsų gimtąjį jėtvinėjus. Sako buvę labai drąsus, ryžtingi; jei kas puola, tai mirs, bet nenusileis. Ir mirė, išnyko gentis.

O mūsų žmones piktosios svetimos jėgos kursto nepasitiki savą valstybę, negerbti savo valdžios. Žiniasklaida ir televizija mėgaujasi žudynių, smurto, suktybių aprašymais. Dažnai pasigirsta užuominos, kad „geriau buvo prie sovietų valdžios...“ Taigi — sunkius laikus gyvenam. Tokį laišką perskaičius pasidaro klaiku ir persasi mintis, kad Cetėnijos tragedija yra lyg generalinė repeticija prieš Lietuvos, Latvijos ir Estijos „sutvarkymą“. Išveivios lietuvių turėtų apie tai rimtai pagalvoti ir susirūpinti.

Irena Labutienė
Chicago, IL

AČIŲ CICERO LIETUVIAMS

Grazų žiemos sekmadienio rytą, dr. Jono Adomavičiaus kviečiami, penkiese sėdome į Romo Kovo automobilį ir skubėjome į Cicero Šv. Antano bažnyčią, lietuvių kalba aukojamas šv. Mišias.

Pamaldos bažnyčioje 11 va-

landą yra labai geras ir patogus lietuviams laikas, ypač šiuo metu toliau gyvenantiems bendruomenės nariams.

Mes suspėjome laiku. Cicero bažnyčia pilnutėlė tikinčiųjų. Susikaupe laukėme šv. Mišių pradžios. Pasimeldę grįžome į namus. Kurį laiką tylomis apmąstėme tik ką patirtą Eucharistijos stebuklą.

Rami kun. Kęstutis Trimaiko laikysena, pagarus balso skambėjimo tonas, maloniai, aiškiai ir suprantamai tariami lietuviški žodžiai, — tarsi daigūs grūdai bjro į žemę, laukiančią želmės — nepastebimai visus susirinkusius nu-teikė nuoširdžiai maldai — pokalbiui su „Aukščiausioju. Bažnyčios choras talkino, susikaupusiems tikintiesiems geriau pasirengti susitikimui su Viešpačiu Eucharistijoje.

Apėmė jausmas, tarsi čia esu ne trumpam svečio teise atvykusi stebėtoja, o drauge su visais Cicero lietuviams, aktyviai dalyvaujantiais visuotinėje maldoje, pasijutau mažą didelės lietuviškos šeimos dalelę...

Netoli namų, po gana ilgų tylos ir apmąstymų, išgirdau gaudžią, jaudinančią Cicero Lietuvių Bendruomenės istoriją, virtusią skaudžia problema. Klausiausi su kartėlio priemaiša liūdną pasakojimą apie tuometinių Cicero lietuvių sunkų kelią, alinantį fizinį darbą, jų viltis ir lūkesčius. Visus lietuvius vienijo tikėjimas, o graži ateities vizija skatino darbuotis. Ateities vizija — Cicero katalikų lietuvių bažnyčios statyba. Kant-

riai, su didžiausiu pasišventimu jaunas ir senas kibo į darbą. Vyrai ir moterys aukojosi, negailėjo savės — atliko katalikišką pareigą, statė Cicero bažnyčią, kleboniją, mokyklą. Neverkšleno, dažnai atsisakė gardesnio valgio, gražesnio rūbo sau ir savo vaikams. Džiaugėsi, puoselėjo pačias kilniausias mintis, kuom galėjo — pinigais ar savo darbu prisidėjo. Cicero lietuvių, vadovaujami toliaregiškų krikščioniškų katalikiškų vadovų, pastatė nepaprasto grožio Cicero bažnyčią su puošniais altoriais, brangia, vertinga įranga. Lietuvių veik šimtmetį džiaugėsi ir dėkojo Dievui, jausdami jo artumą ir artimo paramą. Džiaugėsi, nes turėjo savo šventovę — lietuvių maldą sklido jos skliaustuose, lietuviškais žodžiais šlovino ir dėkojo Viešpačiui. Dėkojo ir meldė sau ir savo vaikams geresnio, šviesesnio, laimingesnio rytojaus.

Ar daug žmogui reikia, ypač tos mažos tautos vaikui, paveldėjusiam gražiausią žemės vardą pasaulyje — Lietuva... Susimąstiau. Ko šiandien trokšta Cicero lietuvis? — Teisingumo. Tiesos. — O kas yra teisingumas? Tiesa?

— Šiandien sudėtingas klausimas. „Kilnių minčių aruodas“ (Alvudas, Chicago, 1993; psl. 73-74.) atsako: „... Tiesa ir Teisingumas priklauso lygiai visiems viso pasaulio žmonėms ir visai visoms viso pasaulio tautoms — didelėms ir mažoms“.

Išmintis byloja: — Teisingumas yra dorovės pamatai. Teisingumas yra tiesos ir dorovės pamatai, — „Teisingumo šaukiasi Žemė ir Dangus. Kas nerodo pagarbos jam — Teisingumui — tas nerodo pagarbos nei žmogui, nei žmonijai, nei Dievo sukurtais gamtos dėsniais pagrįstai Moralei, nei visų mūsų bendrai motinai — gamtai“ (Ten pat). Krikščioniškos moralės pagrindas yra meilė. Dievo — Meilės atsakas visuomet ateina. Tikėjime ir pasitikėjime, o išmintis mums parodys teisingą kelią į Teisingumą, Tiesą ir Meilę...

Ačiū Cicero lietuviams, kilniems vyrams ir pasiaukojusioms moterims vardan savo vaikų ateities, parodžiusiems visiems mums lietuviškai kalbantiems vaikams neįkainojamą, lietuvių švytintį dvasinį turtą.

Danutė Gailutė Griciūtė
Nausėdienė
Čikaga - Lietuva

• Verkia mūsų akys, dvasiai netekus regėjimo.

Mylimai Mamytei

A. † A.

ELEONORAI BAREIKIENEI

mirus, jos dukras, mūsų mielas MARYTĖ ir sėselę MARGARITĄ, kitus gimines ir artimuosius nuoširdžiai užjaučiame ir kartu dalinamės netekties skausmu.

Dalia ir Edmundas Remiai
Aldona ir Juozas Šulaičiai

A. † A.

dr. DALIAI NOREIKAITEI KUČĖNIENEI

mirus, jos motiną ANATANINĄ NOREIKIENĘ, vyrą JONĄ KUČENĄ, sūnų RIMĄ, dukrą SILVIJĄ su šeimomis, krikšto motiną ANATANINĄ MISIŪNIENĘ, didžiam skausme širdingai užjaučia

Diminskių šeima.

DRAUGAS, 2000 m. vasario 22 d., antradienis

5

A. † A.

STASYS STRAVINSKIS

Visos mūsų mintys, mūsų viltys
Prie gimtosios žemės ir namų,
Ten sušalę grįžtame sušilti
Iš visų pasviečių svetimų.

Visos mūsų maldos kasdieninės:
—Viešpatie, duok teviškės
dangaus...

Tik tenai pailsusios krūtines
Po visų helionių atsisaus.

Bernardas Brazdžionis

Gyveno Fairfax, VA, anksčiau Čikagoje. Mirė 2000 m. vasario 1 d., sulaukęs 83 metų.

Gimė Lietuvoje, Kaltinėnų valsčiuje, Norvaišių kaime. Amerikoje išgyveno 52 metus.

Nuliūdę liko: žmona Bronė; duktė Ina; duktė Ramunė Dailidienė, žentas Aras, anukė Lina; Lietuvoje brolis Antanas, seserys Adelė, Aldona, Genė, Regina ir giminės.

Laidotuvės privacios.

A. † A.

JANINA MILAKNIENĖ MIŠKINYTĖ

mirė š. m. vasario 9 d. Kūnas sudegintas. Pelenai bus palaidoti šalia dukters a.a. Saulytės Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse Čikagoje.

Balys Milaknis

Arlington, Virginia

Lietuvos Partizanų globos fondo valdybos narei MARIJAI REMIENEI ir jos sėselei vienuolei MARGARITAI BAREIKAITEI, MICP, reiškiamo gilia, nuoširdžią užuojautą jų mylimai Motinai

A. † A.

ELEONORAI BAREIKIENEI

namo pas Viešpatį išėjus.

Lietuvos Partizanų globos fondas

A. † A.

ELEONORAI BAREIKIENEI

mirus, jos dukroms — MARIJAI REMIENEI, JAV Krašto valdybos kultūros tarybos pirmininkei ir sėselei MARGARITAI BAREIKAITEI, MICP, JAV LB Krašto valdybos religinių reikalų tarybos pirmininkei gilia užuojautą reiškia

JAV LB Krašto valdyba.

Brangiai Motinai

A. † A.

ELEONORAI BAREIKIENEI

mirus, jos dukroms — MARIJAI REMIENEI ir Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo vienuolyno sėselei MARGARITAI BAREIKAITEI reiškiamo nuoširdžią gilia užuojautą.

Jadvyga ir Adolfas Damušiai

A. † A.

STASIUI VAŠKIUI

mirus, jo žmoną SOFIJĄ, gimines ir artimuosius nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdimė.

Roma ir Algimantas Čepuliai

Žemaitijos sūnui, miellam draugui

A. † A.

STASIUI STRAVINSKIUI

palikus šį pasaulį, mūsų nuoširdžiausią užuojautą žmonai BRONEI, dukterims RAMUNEI DAILIDIENEI ir šeimai, INAI STRAVINSKYTEI bei kitiems giminiams Amerikoje ir Lietuvoje.

Jonas, Ona, Saulius, Johanne Vaičekonai

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

ATVYKITE Į

„SPINDULIO“ ŠVENTĖ!

„Spindulio“ tautinių šokių grupės pirmasis šio šimtmečio pokylis įvyks šį šeštadienį, vasario 26 d., 6 v.v. Pasaulio lietuvių centre. Meninė programa prasidės punktualiai — 7 v.v.

„Spindulys“ šiais metais švenčia savo 24-uosius gyvavimo metus. Nuo savo pirmųjų dienų „Spindulys“ yra išaugęs į didelę, veiklią grupę, kurioje šoka 120 šokėjų nuo 3 iki 42 metų amžiaus ir dirba 4 mokytojos bei 3 padėjėjos. Grupei vadovauja Rasa Šoliūnaitė-Poskočimienė.

Šie metai ypatingi — sparciai ruošiamės dalyvauti XI Tautinių šokių šventėje, Kanadoje. Mūsų pokylio meninėje programoje išvysite šventei skirtų šokių: „Dek ugnie“, „Žolynėlis“, „Protėvių žemė“ ir „Gegužinė polka“, kurie yra mažiau žinomi ir rečiau šokami išeivijos grupių. Programą atliks grupės studentai, jaunieji ir mūsų jauniausi šokėjai „spinduliukai“. Vakariene ruošia gerai žinoma šeimininkė Aldona Šoliūnienė, o mus pašokdins „Žaibo“ orkestro nuotaikinga muzika.

Spinduliečiai nuoširdžiai kviečia atvykti, smagiai praleisti vakarą ir paremti mūsų veiklą. Vietas užsisakykite, skambindami Rasai Poskočimienėi tel. 708-301-4439.

Amerikos Lietuvių gydytojų sąjunga rengia seminarą vakaronę balandžio 14 d., penktadienį, Jaunimo centre, Čikagoje. Tema: „Medicina ir menas“ kalbės dr. Audrius Plioplys — neurologas ir žymus dailininkas. Muzikinę dalį atliks Klaipėdos universiteto konservatorijos muzikas prof. Algis Zaboras. Šis pranešimas — tik pirmasis, ateityje jų bus daugiau.

Sesėlė M. Margareta Bareikaitė kalbės ir pasveikins atvykusiuosius Nekalto Prasišėdimo M. Marijos seselių rėmėjų metinėje vakarieneje šventėje, kuri įvyks kovo 19 d., sekmadienį, 3 val. p.p. Vakariene prasidės Mišiomis, kurias aukos kun. Rimantas Gudelis tėvų jėzuitų koplyčioje. Mišių metu giedos solistai Margarita ir Vaclovas Momkai, akompanuos muz. Manigirdas Motekaitis, 4 val. p.p. Jaunimo centro didžiojoje saleje meninę dalį atliks dr. Vilija Kerelytė ir muz. Algimantas Barniškis.

Telšių vyskupas Antanas Vaičius ir **Platelių parapijos klebonas Antanas Gylys** prašo aukų Platelių ir Beržoro bažnyčių atnaujinimui. Plateliškiai, atsiliepkite, siųsdami man auką šiuo adresu: Dr. Antanas Razma, 15W345 81st St., Burr Ridge, IL 60521. Auką persiųsiu į Platelius.

Valentinas Sventickas, Lietuvos rašytojų sąjungos pirmininkas, atvyks į Čikagą ir kovo 11 d. vyksiančioje Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo ir „Lietuvių balso“ literatūros premijų įteikimo šventėje sakys pagrindinę kalbą. V. Sventickas buvo vienas iš „Lietuvių balso“ konkurso vertinimo komisijos narys. Iškilmingame vakare taip pat dalyvaus Lietuvos generalinis konsulas Giedrius Apuokas, o meninę programos dalį atliks muz. Ričardo Soko vadovaujamas vokalinis ansamblis.

Primename, kad kiekvieną ketvirtadienį kraujo spaudimą „Seklyčioje“ dabar matuoja dr. Petras Rasutis.

Vyresniųjų lietuvių centre, „Seklyčioje“, vasario 23 d., trečiadienį, 2 val. p.p. vėl susirinksime į dainų popietę su muz. Faustu Strolia. Nors už lango balta žiemuzė, ir skraidantis baltas snaigės, dainuodami apie pavasarį nepajusime, kad vėl pavasaris laukus ziedais papuoš. Dainuosime, išmėginysime ir laimės šūį, ir dar ką nors įdomaus sugalvosime. Maloniai kviečiami ir laukiami visi. Atvykite!

Muz. Ričardo Soko vokalinis moterų ansamblis atliks meninę programą Lietuvos nepriklausomybės atstatymo — Kovo 11-osios minėjimo kovo 12 d., sekmadienį, 12:30 val. p.p. Pasaulio lietuvių centre, Lemonte. Visi kviečiami minėjimo dalyvauti. Ruošia Amerikos Lietuvių Tautinė sąjunga.

„Spindulio“ šokių grupės jaunieji šoka „Vyžėlė“.

Nuotr. Algio Mockaičio

STAR ALLIANCE

It makes a world of difference when you fly SAS to Lithuania.

No one makes round-trip travel to Lithuania easier and more convenient than SAS. From Chicago, we offer daily service to Vilnius with just one hassle-free connection through Stockholm. Our 4:30 p.m. departure gives you a relaxed morning arrival for business or pleasure. When you're ready to return, you'll enjoy **same-day** travel back to Chicago through our Copenhagen

hub. And whether you fly Business Class or Economy Class, you can be sure our service will be world-class, and will allow you to arrive rested and refreshed — all for a reasonable fare. Find out what a world of difference SAS can make for your next trip. Just call your Travel Agent or SAS at 1-800-221-2350. For more information and special offers, visit our website at www.flysas.com.

Flight #	From	To	Departure Time	Arrival Time
SK 946	Chicago	Stockholm	4:30 pm	7:40 am +1
SK 744	Stockholm	Vilnius	9:20 am +1	10:50 am +1
SK 743	Vilnius	Copenhagen	12:45 pm	2:15 pm
SK 943	Copenhagen	Chicago	3:40 pm	5:40 pm

SAS
Scandinavian Airlines

A.a. biochemijos daktaro Kazio Martinkaus (1953-1984) prisiminimui 1985 m. yra įsteigtas jo tėvų, sesers ir artimųjų draugų stipendijos fondas, kuriuo gali pasinaudoti visi lietuviai studentai, siekiantys magistro arba daktaro laipsnio iš tikslųjų mokslų — vėžio tyrimo sričių (pvz. farmakologijos, biochemijos ir pan.). Norėdami daugiau informacijos arba norėdami gauti prašymų formas, rašykite šiuo adresu: Kristina Martinaitė, 7120 S. Richmond, Chicago, IL 60629-3011 USA. Prašymų formos turi būti grąžintos iki 2000 m. gegužės 30 d.

Koncertai

Naujuoju fortepijono genijumi ir antruoju Horowitz muzikinė spauda vadina 1972 metais St. Peterburge gimusį pianistą Arkadi Volodos. Stulbinanti technika ir muzikalumas buvo pastebėti pianistui besimokant Maskvos konservatorijoje, o po to tebetęsiant studijas Paryžiaus konservatorijoje ir Madride, karalienės Sofijos aukštojoje muzikos mokykloje. 1998 m. A. Volodos debiutavo Carnegie Hall, New Yorke, ir jo recitalį „Sony Classical“ įrašė į kompaktinę plokštelę. Pianistas jau yra koncertavęs su pačiais įžymiaisiais pasaulio orkestrais — Londono, Berlyno, Izraelio, Čikagos ir Bostono simfoniniais ansambliais. Kalbėdamasis su vokiečių žurnalistu A. Volodos sakė: „Kai atsisėdu prie fortepijono, man nustoja egzistavę visa, kas nėra muzika. [...] Vis viena, kur koncertuoju, — ar mažame mieste Rusijos gilumoje, ar 'Carnegie Hall', visą atsakomybę skiriu kompozitoriui, ne vietai, ne publikai. Muzikas negali galvoti apie save, nes kas aš esu — niekas. Mano užduotis atkurti šią muziką, kad nebūtų gėda prieš kompozitorių.“ Kovo 1 d. A. Volodos koncertuos Chicago Symphony Center (220 S. Michigan Ave.), kur kartu su San Francisco simfoniniu orkestru atliks P. Čaikovski Koncertą fortepijonui Nr.1. Orkestras atliks ir Šostakovič Simfoniją Nr. 11 („1905 metai“). Koncerto pradžia — 8 val.v. Skambinkite tel. 312-294-3000 arba „atsiverskite“ „Interneto“ puslapį: www.chicagosymphony.org

Parodos

Viename iš seniausių Čikagos pastatų — Water Tower — per visus šiuos 2000 metus bus rengiamos fotografijų parodos, kuriose pamatysite dokumentiškas Čikagos įvykių ir gyvenimo nuotraukas. Parodoms fotografuos aštuoni pastovūs fotografai ir dešimtys savanorių, tarp kurių jau daug pagarsėjusių ir įvairias premijas pelniusių menininkų. Paroda vadinsis „CITY 2000“, tai — „Chicago In The Year 2000“ sutrumpinimas. Galerija Water Tower (806 N. Michigan) veikia pirmadienį-šeštadienį nuo 10 iki 6:30 val.v. ir sekmadieniais — nuo 10 iki 5 val.p.p. Įėjimas — nemokamas.

ALTO suruošame Vasario 16-osios minėjime (iš kairės): Evelina Ozelenė, ALTO Čikagos skyriaus pirmininkė; Pat Michalski, Illinois gubernatoriaus patarėja etniniais reikalais, įteikusi gubernatoriaus proklamaciją; programos vedėja Vida Sakevičiūtė.

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS MINĖJIMUI ČIKAGOJE PRAĖJUS

Lietuvos Nepriklausomybės minėjimas, kurį rengė Amerikos Lietuvių Tarybos Čikagos skyrius, ir kuriam vadovauja pirmininkė Evelina Ozelenė, įvyko š.m. vasario 12-13 dienomis.

Minėjimas buvo pradėtas vasario 12 d., šeštadienį, 12 val. vėliavų pakėlimu ir žuvusių pagerbimu prie Laisvės Kovų paminklo Jaunimo centro sodelyje. Apeigas atliko Čikagos lituanistinės mokyklos mokiniai, vadovaujami mokyklos direktorės Jūratės Dovilienės. Viena iš mokytojų tarė prasmingą žodį apie vykusias kovas dėl Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės, paminėjo savanorius-kūrėjus, karius, šaulius, partizanus ir visus kitus, paaugojusius savo brangiausią turtą — gyvybę tėvynės laisvės aukurai. Taip pat pastebėjo, kad šis paminklas yra pastatytas aukoms, žuvusioms dėl Nepriklausomybės. Susikaupimu buvo pagerbti visi žuvusieji. Padėtas gyvų gėlių vainikas, sugiedotas himnas, ir tuo apeigos prie paminklo buvo baigtos. Toli mesnis minėjimas vyko salėje. Čikagos skyriaus pirmininkė Evelina Ozelenė tarė padėkos žodį.

Vasario 13 d., sekmadienį, 10 val. vyko vėliavų pakėlimas Švč. Marijos Gimimo parapijos bažnyčios aikštelėje. Vedė Vytauto Didžiojo Šaulių rinktinės vadovybė — Justinas Šidlauskas ir Juozas Gurevičius. Dalyvavo Klaipėdos ir gen. Daukanto šaulių kuopos, ramovėnai ir nedidelė lietuvių visuomenės grupė.

10:30 val. ryto vyko iškilmingos pamaldos toje pačioje bažnyčioje. Ričardo Soko vadovaujamam bažnyčios chorui, giedant „Dievas mūsų prieglauda ir stiprybė“, į bažnyčią įžygiavo visų trijų šaulių kuopos, ramovėnai ir kitos organizacijos su vėliavomis. Šv. Mišias aukėjo klebono asistentas kun. Rimas Gudelis. Jis taip pat pasakė gražų, tai dienai pritaikytą pamokslą. Dangelis žmonių sakė, kad tai buvo istorinis pamokslas, ir visi juo džiaugėsi. Kunigas priminė, kad Lietuvai reikia dvasinio atgimimo. Choras labai gražiai giedojo dar ir kitas giesmes: „Šventas, šventas galybų Dievas“ ir t.t. Šv. Mišių skaitinius skaitė Vida Sakevičiūtė, auką nešė Eva Paulauskienė ir Antanina Repšienė. Pamaldos baigtos giesme „Dieve, išklausyk, užlaikyk mūsų tėvynę Lietuvą“ ir Lietuvos himnu.

Akademine minėjimo dalis prasidėjo 2 val. p.p. Maria

aukštesniosios mokyklos salėje. Minėjimą pradėjo Čikagos Lietuvių Tarybos pirmininkė Evelina Ozelenė. Vėliavų įnešimą tvarkė Don Varno bei Dariaus ir Girėno postai. JAV ir Lietuvos himnus giedojo solistai Margarita ir Vaclovas Momkai, akompanuojant prof. Algii Zaborui. Minutės atsisojimu buvo pagerbti žuvusieji už Lietuvos laisvę. Toli mesnei programai vesti buvo pakviesta Vida Sakevičiūtė, invokaciją sukalbėjo vysk. Hansas Dumpys, Nepriklausomybės paskelbimo ir valstybės atstatymo aktus skaitė Pedagoginio lituanistikos instituto studentai Ramona Lukauskaitė ir Tadas Raudžius. Prasmingą žodį tarė Lietuvos generalinis konsulas Giedrius Apuokas. Čikagos mero Richard J. Daley proklamaciją perskaitė programos vedėja Vida Sakevičiūtė. Illinois gubernatoriaus Georg H. Ryan proklamaciją perskaitė jo asistentė etninėms grupėms Pat Michalski. Po to kalbėjo dr. Jonas Valaitis. Kaip visi žinome, dr. Jonas Valaitis yra geras kalbėtojas, todėl jo paskaita buvo labai gerai paruošta ir vaizdžiai perduota visuomenei. Musės skridimą galėjai girdėti — tokia buvo tylą. Po paskaitos — sveikinimai. Trumpu, bet gražiu žodžiu sveikino latvių atstovas. Mažosios Lietuvos rezistencijos atstovas Algis Regis tarė trumpą, bet prasmingą žodį. Jis priminė Mažosios Lietuvos didžią tragediją, kovojant ir dirbant dėl bendros tėvynės prie Baltijos krantų. Krašto naikinimo istorija reikalauja prisiminimo tautos laisvės keliuose. Kaip jau iš seniau žinome, Algis Regis visada kalba gerai ir taikliai.

LB Socialinių reikalų tarybos vardu žodį tarė pirmininkė Birutė Jasaitienė, kuri prašė visokiais būdais padėti Lietuvai. ALTO centro pirmininkas advokatas Saulius Kuprys, dėkodamas ALTO skyriaus valdybai už šio gražaus

minėjimo surengimą, priminė ALTO atsiradimo istoriją ir visas ALTO organizacijos pareigas, veikiant Lietuvos laisvinimo srityje. Ypač akcentavo visų organizacijų bendros veiklos koordinavimą. Žodžiai buvo gražūs. Tikėjime, kad bus gražūs ir darbai. Pirmininkė Evelina Ozelenė perskaitė rezoliucijas. Po to vyko vėliavų išnešimas ir pertrauka.

Meninę programą atliko Lietuvos Vyčių studentų grupė, kurios vadovė Ligija Tautkuvienė, direktorius Frank Zapolis, ir Meno mokyklėlės dramos bei choreografijos skyriaus moksleiviai (mokyklėlės direktorė — Ligija Tautkuvienė). Antrąją meninės programos dalį atliko solistas Algimantas Barniškis, padainuodamas Algirdo Motuzos: „Vientelė turi“, „Sugrįžau“, „Žemaitija“ ir „Lietuva“. Baigiant visi sugiedojo „Lietuva brangi“. Tuo minėjimas ir buvo baigtas.

Aprašymas nebūtų pilnas, jeigu nepamintčiau kai kurių asmenų. Prie stalo aukas rinko Kazė Požarniukienė ir Filina Von Braun. Sceną tvarkė J. Bagdžius su pagalbininkais. Tautinius drabužius dėvėjo: Z. Juškevičienė, Vida Sakevičiūtė, Anelė Ramanauskienė, Eva Paulauskienė, Grožvyda Giedraitytė, Jūratė Jasiūnienė ir Antanina Repšienė.

Didžiai apgailestaudama turiau pareikšti visuomenės nuomonę, kad tokią brangią mūsų tautos šventės dieną mūsų nepagerbė klebonas savo atsilankymu nei bažnyčioje, nei salėje. Labai gaila. Nuoširdus aciū „Draugui“ ir „Margučiai II“ už skelbimus, ir visai, norą ir ne tokiai gausiai publikai už dalyvavimą ir aukas. Taip pat visiems, prisidėjusiems prie šio gražaus minėjimo — tiek bažnyčioje, tiek ir salėje. Širdingas aciū paskaitininkui dr. J. Valaičiui, kun. R. Gudeliui, choro vedėjui, choristams ir solistams bei meninės programos atlikėjams. Visiems visiems nuoširdus lietuviškas aciū!

Ant. Repšienė

Skelbimai

• Š. m. kovo 12 d., sekmadienį, 3 val. p.p. įvyks eku-meninės 10 metų Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo proga pamaldos Švč. Mergeles Marijos Gimimo bažnyčioje Marquette Parke. Rengia Čikagos apylinkių lietuviai — katalikai, ev. liuteronai, ev. reformatai.

Tai - Jūsų laikraštis

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

• Algimanto Kezio fotografijų parodos atidarymas bus penktadienį, vasario 26 d., 7:30 val. vak. Čiurlionio galerijoje Jaunimo centre. Atidarymo metu dainuos naujai įsikūrus Jūratės Lukminienės vadovaujamas dainų vienetas „Govija“. Bus vynu ragavimas ir meno darbų varžytinės.

Vėlykmanų vėlykmanų
pirmąją Lietuvos pr.
TRANSPAKI
(Išlaiko
Draugo pavardę
Tel. 773 838 1050)